

צה"ל התעשת במהירות ממתקפת הפתע

written by מאיר בן שבת | 03.11.2023

הפעולה הקרקעית של צה"ל משיגה את יעדיה. קו ההגנה הראשון של האוייב במרחב העיר עזה נשבר. בצפון הרצועה מרגישים היטב את "חגורות האש של הצבא הישראלי"¹ הכינוי שניתן בדיווחי התקשורת הערבית לתקיפות המסיביות של חיל האוויר ולהרעשה הארטילרית הכבדה שהקדימו את כוחות-היבשה ומלוות אותם בתנועתם. בקרבות-המגע עם מחבלי חמאס, המגיחים ממנהרות, ממסגדים וממקומות מסתור שהוכנו לכך מבעוד מועד, ידם של חיילינו על העליונה. הלחימה לא קלה. האוייב פועל בהתאם לתפיסה שגיבש ללוחמה בתוך השטח הבנוי, המבוססת על רשת המנהרות, מלכודות, מארבים ושימוש נרחב באמצעי נ"ט. ככל שניתן להתרשם מהתמונה הכללית שנגלית לנו, התנהלות כוחותינו משדרת מקצועיות, ראייה מפוכחת ורחוקה מזחיחות של האוייב ושל האתגרים בשדה הקרב. צה"ל התעשת במהירות מהפתעת ה-7 באוקטובר. מפקדיו וחייליו נלחמים בחירוף נפש, מגלים תעוזה ונחושים להכריע. בשום אופן לא לעצור באמצע. להכות עד חורמה ולהמשיך עד לניצחון.

שיתוף הפעולה הטוב בין לוחמי היבשה, לכוחות האוויר והים ולגורמי-המודיעין והשב"כ, משדרג את יכולות ההגנה ומהווה מכפיל כוח בהתקפה. הישגיו עד כה רבים. לדאבון הלב, אין בכוחו למנוע לחלוטין את מחיר החיכוך.

ההתקפה בג'בליה היא מודל מוצלח להמשך

המחשה אחת מיני רבות לתרומתו הייחודית, ניתן לראות בהתקפה שבוצעה על מעוז חמאס במערב ג'באליה. מתחם זה, בין בתיו של מחנה-הפליטים מהצפופים בעולם, כלל רשת של מנהרות מוסוות, תשתיות ירי ואמצעי לחימה רבים. בהתקפה המשולבת עליו, מהקרקע ומהאוויר, הושמד המתחם על אנשיו. מפקד הגדוד, אברהים ביארי, שלחובתו נזקפים פיגועים רבים ומעורבות עמוקה גם בהתקפה הפתע ב-7 באוקטובר, חוסל. עשרות מחבלי חמאס² נהרגו. התקפה זו מספקת המחשה לאתגרים שיעמדו בפני כוחותינו, ככל שיבקיעו את קליפתה של עזה. הפעולה בג'בליה צריכה להוות מודל לאופן ההתמודדות עם אתגרים כאלה.

לא למצור חלקי או להפסקה הומניטארית

המצור על עזה איננו בגדר "רצוי אך לא הכרחי". הוא אמצעי לחימה חיוני, ככל שאר האמצעים שצה"ל מפעיל במערכה. במלחמה הזו יש למצור תפקיד כפול. הוא אמור להתיש את האוייב ולהגביל את יכולותיו ובד בבד לתרום להתרופפות שליטתו של חמאס באוכלוסיה³ מה שיסייע באופן ישיר להשיג את אחת ממטרות המלחמה. יעילותו תלויה בשלושה תנאים: גודל החורים שבמסננת, מידת האכיפה ומשך הזמן. מצור לסירוגין או לשיעורין או ללא אכיפה - איננו מצור. הדברים אמורים ביחס לדרישות להרחבת הסיוע ההומניטארי, להכנסת דלק או לרעיונות בדבר הפסקת-אש הומניטארית. בראייתו של חמאס, מאמצי הלחימה בישראל קודמים לכל צורך אחר

וכך הוא יתייחס לכל מה שיוכנס עבור האוכלוסיה. כל עוד חמאס מחזיק בידיו את החטופים תוך רמיסת כל ערך הומניטארי, נכון לנקוט מדיניות נוקשה ולהתיר להכניס לעזה רק את מה שאנו מחוייבים להכניס, רק לדרום הרצועה ורק בפיקוח!

לשתק את האינטרנט בעזה

שיתוק האינטרנט והתקשורת בעזה חיוניים כדי לשבש את שליטת חמאס, למנוע תיאום יעיל בין מנגנוני השילטון שלה, להפריע לה במאמצי התעמולה, להגביר את הבלבול בשטח ולמנוע זרימת מידע שעלול להפריע לפעילות כוחותינו בשטח. גם אם יש בהפעלתו יתרונות, הם בטלים ביחס לחסרונות. ניתוק האינטרנט והתקשורת אכן יגביר את הכאוס ברצועה. הערפל ביחס למצב ברצועה יהיה סמיך יותר. לא צריך לחשוש מכך. הכאוס הוא כנראה שלב בלתי נמנע בדרך למציאות שבה חמאס איננו הגורם השולט בעזה.

העיסוק ב"יום שאחרי" מוקדם ומזיק

הדיון בשאלת היום שאחרי המלחמה בעזה מוקדם. קיומו עלול לשדר מסר מנוגד לקו הנכון שישראל אימצה בהגדרת מטרות המלחמה. יתרה מכך, ברור שהמציאות ביום שאחרי תושפע מגודל ההישג הצבאי של ישראל, מהדינאמיקה ומההזדמנויות שיווצרו בעקבות זאת. את אלה קשה לחזות כעת. בשלב הזה, מוצע להסתפק בהצגת מסגרת "היום שאחרי" בדרך השלילה. לא יהיו בעזה: שלטון חמאס, יכולות צבאיות שיאיימו על ישראל, תעשיית נשק, מגבלות כלשהן על פעילותה של ישראל.

ישראל היא קו ההגנה האחרון מול האסלאם הקיצוני הברברי

"אם המלחמה תסתיים ללא השמדת חמאס, זה יהיה ניצחון לחמאס ותבוסה לישראל ולעולם החופשי" [משפט קצר זה של העיתונאי הסעודי עבד אל-עזיז אל-ח'מיס בראיון לרועי קייס מחדשות כאן, משקף את המחשבה העוברת בימים אלה בראשיהם של מנהיגים רבים, באזור ובעולם. לא תמיד ההצהרות והמעשים יעלו בקנה אחד עם הרצון הפנימי הזה, אך יש בו כדי לבסס ההבנות שקטות באשר להתמודדות הנדרשת עם חמאס. בעזה אך לא רק בה. כך או אחרת, אחרי ה-7 באוקטובר העולם פתוח יותר להבין כי ישראל היא קו ההגנה מפני התפשטותו של האסלאם הקיצוני החמאסי-דאע"שי אליו. העולם יהיה פחות רע, כשישראל תנצח את חמאס.

פורסם ב-ישראל היום 03.11.2023